

מסורת הש"ס

(א) נכנסת ט. וחס נמנן.
(ב) נכנסת יב. וחס נמנן.
(ג) נמס' ד"ס פ"ח תוספתא
(ד) פקדו ר"ה (ד) וחס
ב"ב שם מ"ס ד"ס פ"ח.
(ה) נש פ"ט (ו) ודגמנו
לקמן קד: וע"ש ובפס"י
שם ובכריתות כג. ובגדה
יט: ע"ש ובשבת קג. הא
מזי רבי יוסף ורבי טולה
ר"ה הא, (ו) וחס תוספתא פ"ו
ה"א ע"ש, (ח) ז"ל אחר
ד"ה מנחם, (ט) יעב"ז מ"ז,
(י) כס"א: לק, *

הגהות הב"ח

(א) גמ' לפניהם אלא
(בשלב) מו"מ וי"ב פ"א
שלש: (ג) רש"י ד"ה במר
וה' לשון תמורה הוא
האי טריפה כלי' ואת ד'
נמחק: *

מוסף רש"י

וכי מכללא מאי. וכי
אמר ליה מכללא מאי
גרעיתא איכא דלמא חזי
בפירוש איתמר (ברכות
יב'). *

רבינו גרשום

ניכר גיד הנשה בידך
לישר ליה דבמקום און
רגילן להכריזו אין שוקין
בשר על הכל מנובד
כוכבים. אלא במקום
שמכריזין כלומר במקום
שרגילין להכריזו כשיש
טרפה ליה: שלימה
גמי לא לישר דילמא
מחלק ליה כו' דבמקום
שרגילין להכריזו ביום
שאין מכריז קנה ישראלי
בשר מא"י ושמן מחלק
לה ואין מקומה ניכר
ומוכר אותה לישראל:
איבעי' אימא במקום
שמכריזין ואי פרטת שלמין
לא לישר דילמא מחלק
לה ומובין לה לישראל
חיתוכא דעובד כוכבים
מידע ידיע: ואיבעיתא אימא
מקום שאין מכריזו ו
פרטת חתוכה גמי ליה
דלא אחי למיזבן מניה
גזירה שמה יתננה לו בפני
ישראל אחר כו': ואיבעית
אימא משום דקא גניב ליה
לדעתיה כלומר למת אמרי'
שולח אדם ירך לעובד
כוכבים שלימה אין חתוכה
לא גדיד עין בעלמא
הוא [משו"ח] משרד ליה
שלימה (א) כנובד ליה
לדעתיה דמקומה ניכר אבל
אין משרד חתוכה גניב
ליה לדעתיה דסבר ישראל
עצמו חתוכה ונטל ממנו
גיד הנשה והכל כשיש:
תרנגולת טרפה יחב לא
כו' כלומר בשכר המעבר
וא"ל לאחר דשחוטה
כשרה הוות: אנפקא א"ל
לאשקייא כלומר יין חי
א"ל שמואל לשמיעה
לאשקייא ואשקייא יין
מזוג: ואר"י מכללא
אספרגוס: דאי מכללא
מאי כלומר אמרת ויהי
דשמואל לאו בפרושה
איתמר דאסור לגנוב דעת

(א) נראה דל"ל לא משד ליה
שלימה לא גניב ליה לשמיעה
דלא מקומה ניכר אלא וכו'.
(ב) נראה דל"ל איתמר משמיה

גיד הנשה פרק שביעי חולין

צד.

עין משפט
נר מצוה

ב א מ"י פ"ח מהלכות
מאכלות אסורות הל'
י דעי' במ"מ טו"ש ע"י יו"ד
סימן קס"ט ע"פ יא:
ב ב ג ד מ"י פ"ב
מה' דעת הל' א
ופ"ח מה' מכירה הל' א
ג סנה לאוין קנה טו"ש ע'
ח"מ סימן רכס סע"ף ו:
ב ב ה ו טו"ש ע"ש ס"ו:
ב ב ז מ"י פ"ב מה' סנה'
דעת הל' ז טו"ש ע'
שם סע"ף ח:
ב ב מ"י פ"ו מה' סנה'
בכריתות י' טו"ש ע'
ח"מ פ"י ק"ע סע"ף טו:
ב ב מ"י פ"ח מה' סנה'
מאכלות אסורות הל'
י דעי' סנה לאוין קלט
קמא טור ש"ע י"ד סימן
סה סע"ף יא: *

רבינו גרשום

הבריות אלא מכללא
דבעברא דאיכא בשביל
שמעיה דנתן לא"י
תרנגולת טרפה בכלל
שחוטה מאתי קפידא
איתמר דשמואל דשמואל
אפי' איתמר משמיה
מההוא קפידא מאי ודאי
כן הוא ואינו דאיכא אי
לאבי תרנגולת כו' כלומר
אפי' דחזין דאיכא לא
אמרינן שמעיה בפרושה
דאסור לגנוב דעת הבריות
אי שמואל דאיכא בשביל
איקד לשמיעה בשביל
דגנב דעתו של א"י אלא
א"ל לא ליבעי ליה כו' אי
לרבא אנפקא חייא משמע
כלומר שאינו מזוג ומיחזי
בגול גמור: ולא ירבה
בתקופות. כלומר לא ישגר
לו דורונת: לא יפתח לו
תביתו כו'. כלומר הוא
מכר תביתו לחנוני וחנני
עבר לפתוח למוכר מיד
ובא אוהבו לביתו ויבקש
ממנו מכר לו יין מאותו
תבית לא יאמר לו אם
לא בשביל אהבתך לא
הייתי פותחו וגונב דעתו
איתמר עתיד למוכרו:
ואל יאמר לו סך שפן.
כלומר הפך של שפן יהיה
בידו ואין לו כלום שחורק
השפן ממנו לא יאמר לו
רוצה [אתה] לסוך שפן מן
הפך הזה ואין לו כלום
וגונב דעתו: ואם בשביל
כבודו. כלומר ישבו שם
בני אדם וחולק לו כבוד
בשביל בני אדם: לגין
השפן מתקשקש. כלומר שאין
בו אלא מעט יין: ואם יש
בו חבר עיר. כלומר תלמיד
חכם ודאי בשביל כבודו
הוא עושה ואין לו יכולת
למלאנו יין מותר: סנדל
של מטה. כלומר סנדל
של עור בהמה שמתה
מאיליה בכלל סנדל בהמה
שנשחטה שאין סנדל של
מטה טוב כשל שחוטה:
מפני הסכנה. שמה נכסה
נחש וישב הארס בבשר
(אדם). ושמן צף על
פיה. כלומר אין ומיעוט
שמן על היין: והניח
בפניהם כשלש ביצים.
כלומר פת כשלש ביצים.
שהוא ערוק כו' כלומר
הוא כוסס: חתוכה צריך
ליטול הימנה גיד הנשה.
כלומר כיון הדירך חתוך
בכר בר ישראל חבירו שגיד
הנשה מנוקד ממנו ולא
יטלנו: אחד מפני האנסין.
כלומר שמה יעשה לו אונס
תכלה

חיתוכא דעובד כוכבים מידע ידיע. פירש בקונטרס דחיתוך
דעובד כוכבים צריך אינו עשוי כשל ישראל שהוא פורעה
כדרך שהגיד מונח ועל דא סמין רבי צשולח ירך על יד עובד כוכבים
לחצירו ולא עשה צו חומס דכשרה היא אס חתוכה כדרך שישאל
חומסא אחר חטיות גיד עכ"ל ותימה
דאס כן לוקמיה אף כשאין מכריזין
וחתוכה לא לישר ליה דלמא אחי
לידצווי לישראל דכיון דחיתוך לישראל
מידע ידיע לא יחוש ישראל הצא לקנותה
שמה טרפה היא דאס כן למה פתחה
וחתכה כדרך שעושין כדי ליטול הגיד
וכי תימא דחייא ישראל שמה אחר כך
נודע לו שהיא טרפה דא"כ מטעם זה
נאסור בשולח יד לחצירו ע"י עובד
כוכבים שמה דומה לעובד כוכבים
יך אחרת שלא נודע לישראל שהיתה
טרפה עד אחר שניטל גידה והחליפה
צואת וי"ל דכולי האי לא חיישין דלא
שכיח שחיתוך כך ליד עובד כוכבים אלא
היכא לישראל של לעובד כוכבים חייש
ישראל במקום שאין מכריזין אע"פ
שניטל גידה דלמא דלכך" שמה לעובד
כוכבים לפי שנועד לו אחר ניקור
דטרפה היא: **מדרגה** הוא ויהבה
ניהליה במר דשחוטה. וא"ת לעולם
אימא לך דמותה לגנוב דעתו של עובד
כוכבים ואיקד משום דלאר לו לעובד
כוכבים שחוטה היא ואיכא למיגזר שמה
יתננה לו בפני ישראל ויקנה ממנו וי"ל
דמ"מ איכא למידק מנייה דאסור לגנוב
דעתו דאי שרי ליכא למיחש שמה יקנה
ממנו ישראל דיוחש דלגנוב דעתו של
עובד כוכבים אומר כן:

אמר
עולא איקלע לבי רב יהודה פתח לו חביות המכורות לחנוני אודועי אודיעיה
ואיבעיתא אימא שאני עולא דחביב ליה לרב יהודה דבלאו הכי גמי פתוחי
מפתח ליה ת"ר ילא ילא אדם לבית האבל ובידו לגין המתקשקש ולא ימלאנו
מים מפני שמתעהו ואם יש שם חבר עיר מותר ת"ר ילא ימכור אדם לחבירו
סנדל של מטה בכלל של חיה שחוטה מפני ב' דברים א' מפני שמתעהו וא'
מפני הסכנה ב' ולא ישגר אדם לחבירו חבית של יין ושמן צף על פיה ומעשה
באחד ששיגר לחבירו חבית של יין ושמן צף על פיה והלך וזימן עליה אורחין
ונכנסו מצאה שהיא של יין וחנק את עצמו א"י ואין האורחין רשאים ליתן ממה
שלפניהם לבנו ולבתו של בעה"ב אא"כ נטלו רשות מבעה"ב ומעשה באחד
שזמן ג' אורחין בשני בצורת ולא היה לו להניח לפניו אלא א' כשלש ביצים
בא בנו של בעה"ב נטל אחד מהן חלקו ונתנו לו וכן שני וכן שלישי בא
אביו של תינוק מצאו שעזק א' בפיו ושתיים בידו חבטו בקרקע ומת כיון
שראתה אמו עלתה לגג ונפלה ומתה אף הוא עלה לגג ונפל ומת א"ר אליעזר
בן יעקב על דבר זה נהרגו ג' נפשות מישראל "מאי קמ"ל דכולהו ר"א בן יעקב
היא ת"ר "השולח ירך לחבירו שלימה אינו צריך שיטול הימנה גיד הנשה
חתוכה צריך ליטול הימנה גיד הנשה "ובעובד כוכבים בין חתוכה ובין שלימה
א"צ ליטול הימנה גיד הנשה ומפני ב' דברים אמרו אין מוכרין גבילות וטרפות
לעובד כוכבים אחד מפני שמתעהו ואחד שמה יחזור וימכרנה לישראל
אחר ולא יאמר אדם לעובד כוכבים קח לי בדינר זה בשר מפני ב' דברים

אחד
הוא אכלו לא יפתחנה לאורח הצא לו הפסד גדול נפקד ע"י שהרי תשאר חצית וז חסרה
ותתקלקל יינה וזה ימסרנה מיד לחנוני שימכרנה לו: א"ר הודיעו. מכרתיה לחנוני ואני נפקד: גול יציא לו פך ריקן ויאמר לו סוך שפן.
מפני שידוע ש שאין כן וגונב דעתו דכבוד שיש לו שפן: ואם נצטיל כבודו. של אורח להודיע לצריות שחציו הוא עליו מותר: **המתקשקש**.
חסר. לפי שזה קצור שהוא מלא: **שמשעו**. גונב דעתו: ואם יש שם חבר עיר. חצורת עיר שיש שם רבים וזה מתכוין להחשיב את האכל
צענייהן שיאמרו כמה חסוד זה שזה מכדור כ"כ: **מוסר**. דגדול כבוד הצריות: **סנדל**. של עור בהמה שמתה חיה"ט מאליה אין עורה
חוק כשל כריאה שחוטה: **חיה שחוטה**. כריאה שחוטה: **הפסכה**. שמה מחמת נשיכת נחש מתה והארס נצטע צעור: **ושמן צף על פיה**.
כעבור שהכל שפן ומומן עליו אורחים וצטעו שיש לו שפן הרבה לניכר: **וחנק את עצמו**. שלא היה לו מה להאכילם וצוה מהם: **שעזק**.
סוגר כמו ויעזוקה (ישעיה ה): **שלימה אין לריך ליטול**. מפני שניכר שלא יטול והאכולה נטעלו: **ובעובד כוכבים צין שלימה כו'**. לקמיה [ע"ב] מפרש
לה: **אין מוכרין טרפה לעובד כוכבים**. כסתם א"כ הודיעו שהיא טרפה דמו ליכא גניבת דעת. ובמקום שאין מכריזין דליכא למיחש לשמה
ימכרנה לישראל או במקום שמכריזין וציוס שהכריזו הכי מתוקמא לקמן [ע"ס]:

אחד

(א) נראה דל"ל לא משד ליה שלימה לא גניב ליה לשמיעה דלא מקומה ניכר אלא וכו'.